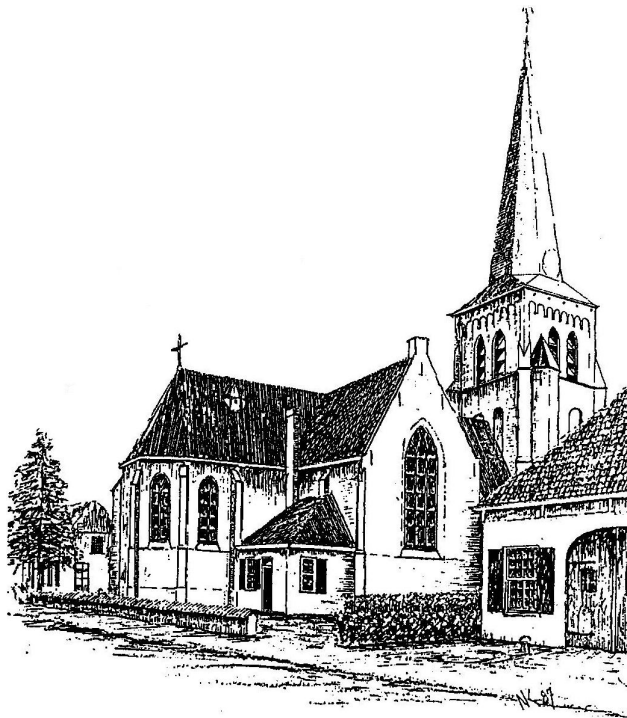

DRIEVULDIGHEIDSZONDAG

*Ik geloof
in Jezus Christus
zijn Herkomst, zijn Toekomst.
(Peer Verhoeven)*

VOORAF

Orgelspel

Lied. De Geest des Heren heeft (2c)

*t.: H. Oosterhuis
m.: J. Vermulst*

WELKOM.

*De religieuze ervaring
die momenteel gaande is
kenmerkt zich door
gevoel voor het mysterie
en het mystiek beleven ervan.
Hoe moeilijk ook te omschrijven
toch zijn mysterie en mystiek
nu sleutelbegrippen voor geloven.
Het geloof wordt niet in
waarheden en dogma's gevat en
Gods naam slechts voorzichtig gebruikt.
Het Mysterie wordt mystiek beleefd.
Hierom zegt Drievuldigheidszondag
die God met naam en toenaam noemt
ook vele gelovigen maar weinig meer.*

*Welkom dan ook u allen hier
omwille van elkaar,
in Gods naam samen.*

+

Lied. De Geest des Heren heeft (1c)

SCHULD BEKENNEN.

V. Alleen het water dat
dorstigen laaft
lest de hete dorst.

Alleen het brood
met hongerigen gedeeld
stilt de honger.

Alleen de mantel die
verkleumden kleedt
geeft warmte.

Alleen het woord dat
bedroefden troost
doet deugd.

Alleen in het lief en leed
van alledag beleefd
wordt God en Goed openbaar.

A.: **SCHOTEN WIJ TEKORT,
HET ZIJ ONS VERGEVEN.**

BEZINNING.

Woord en lied

Lied. Verbreek de kilte; c1

*t.: S de Vries
m.: W. Vogel*

*Verstand is een menselijke gave.
Maar instinct en intuïtie,
gevoel en geweten eveneens.*

Lied. Verbreek de kilte; c2

*Werklust is een menselijke gave.
Maar pas-op-de-plaats, rustig
ondergaan, stil genieten eveneens.*

Lied. Verbreek de kilte; c3

*Verzet is een menselijke gave.
Maar kunnen aanvaarden en
ergens in berusten eveneens.*

Lied. Verbreek de kilte; c1

GEBED.

*Laat ons vurig verder gaan
al is het pad nog zo steil, -*

*laat ons alles helder zien
al gaat de hemel betrekken, -*

*laat ons vertrouwen behouden
al wordt de horizon nog zo wazig -*

*en beziel ons - Gij, God en Goed
die ons vraagt en uitdaagt; -
op wie wij vertrouwen en bouwen
voor tijd en eeuwigheid.*

AMEN.

Lied. Wees voor mij een beschuttende rots (1c)

t.: W. Barnard

m.: W. Vogel

EERSTE LEZING.

Spreuken 8,22-31

Zo spreekt de Wijsheid.

Eerder dan alwat bestaat
in ver verleden is geschapen,
nog voor de aanvang van de aarde -
schiep Hij mij van eeuwigheid.

Er was nog geen oceaan,
geen bron met water opborrelend
tot een machtige stroom -
toen ik ben geboren.

Voordat bergen en heuvels,
de aarde met haar vlaktes en
al 't kostbaars in haar schoot
werden geschapen, bestond ik al.

Ik was erbij
toen Hij de hemel grondvestte,
bóven wolken vastmaakte en
in de diépte bronnen liet ontspringen.

Ik was erbij
toen Hij de wereldzee ommuurde
en haar vaste grenzen wees
om de oevers niet te laten overspoelen.

Toen Hij als een kunstenaar
de aarde fundeerde was ik erbij,
hield Hij mij als zijn troetelkind
steeds in het oog.

Ik speel en dans
op het talud van de aarde
en het is me een genot
bij en onder de mensen te zijn.

Lied. Wees voor mij een beschuttende rots (1c)

HET EVANGELIE.

Johannes 16,12-15

Dit heeft Jezus, naar Johannes zich herinnerde,
bij zijn afscheid gezegd.

Ik heb jullie nog zoveel te zeggen, maar dat kun je nu
allemaal niet verdragen. Wanneer de Geest van wijs-
heid komt, zal hij jullie de volle waarheid brengen.
Hij spreekt niet uit zichzelf maar zegt wat hem wordt
ingegeven. Hij zal aankondigen wat komt en mij ver-
heerlijken door bekend te maken wat hij van mij ont-
vangen heeft. Alwat de Vader heeft is het mijne.'

Lied. Wees voor mij een beschuttende rots (1c)

MEDITATIE.

*De kerkgang blijft teruglopen in alle christelijke ker-
ken. Pelgrims, mensen die een heilige vereren in een
bedevaartsoord zijn er daarentegen steeds meer ...*

Er is een hausse aan bedevaartgangers.

*Te voet, per fiets, met een ezel gaan mensen op pad.
'Waarom doen ze dat ?' vraagt het Museum voor Reli-
gieuze Kunst te Uden zich af en richt een tentoonstel-
ling in om bedevaartgangers aan het woord te laten
over hun belevingen en over wat de tocht met hen
heeft gedaan.*

(B.D. do. 20/5/10)

Zo'n artikeltje in de krant op een doordeweekse dag
dat bepaald niet als voorpagina-nieuws gepresenteerd
wordt, kun je na er even kennis van genomen te
hebben - of dat niet eens ! -als van weinig belang
naast je neerleggen.

Heel iets anders wordt 't wanneer wat je leest
overkomt als een van de vele uitingen van iets
wat diep in de religieuze mens van nu gaande is.
De kerken worden op de dag van vandaag meer
als kostbaar erfgoed of monument besproken
dan als gebedshuis binnengegaan en gebruikt.

Het centrale bestuurscentrum van de kerk heeft de laatste decennia regelmatig nieuwe geloofssamenvattingen - catechismussen - het licht doen zien, maar die hebben het nieuws niet gehaald, heel weinig mensen weten ervan en slechts een handjevol heeft zich erin verdiept.

De kerkelijke overheid heeft gekozen voor 'een sacramentele kerk' en willen deze ook 'als vanouds' en duidelijk herkenbaar in wet en woord de mensen voorhouden en voorleven.

Verwijzingen naar paus, bisschop en 'de kerk' als onfeilbare boodschappers en te gehoorzamen regel- en wetgevers van godswege willen elke open gedachteswisseling en discussie voorkomen; vraagtekens zijn eigenlijk al uit den boze.

Bij alles wat er georganiseerd en ondernomen wordt - de meimaand met fanfares en vliegende vaandels, jeugdkampen, de fusie van parochies overeenkomstig het aantal priesters, nieuwe opleidingen en gevoelige kerksluitingen, - bij dat alles blijft 'de leer van de kerk' buiten kijf . . . , want deze wordt nog steeds gezien als vanuit den hoge ingegeven en geldend voor altijd en overal.

Wat het katholieke geloof inhoudt is duidelijk omschreven en naar men het laat voorkomen eens en voorgoed onder woorden gebracht.

Zelfs wie God in wezen is, - een in drie personen, zoals de kerk vandaag viert - is haar bekend.

En hier zit voor onze tijd nu juist het probleem.

Want de hedendaagse religieuze mens voelt zich, waar het gaat over God en de zin van het leven en het eigen bestaan, niet meer zo goed thuis bij weten en beweren en stellig verwoorden.

Hij zwijgt in deze liever, beleeft onuitgesproken, ervaart in stilte, voelt zich beter thuis bij een lied dan bij een leer of leuze, liever een verhaal dan een betoog, liever zelf ten halve ervaren dan door anderen compleet, afgerond voorgehouden.

Mensen van hier en nu blijven, waar het over de grote vragen en opgaven van het leven gaat, graag zichzelf, willen niet verplicht worden of iets opgedrongen krijgen, maar gaan - zoals kardinaal Danneels enkele jaren geleden al met vuur naar voren bracht - zelf 'de weg naar hun binnen'.

Zoals mensen in crisissituaties zo wordt onze tijd 'op zichzelf teruggeworpen; komt zichzelf tegen'.

Al decennia geleden schreef een cultuurfilosoof de - zeker toen - profetische woorden:

In de godsverduistering van de huidige moderne tijd, kunnen we nergens anders te rade gaan dan bij onszelf... Alles wat we hebben verloren - ons visioen en monnikeninzet - ontdekken we weer opnieuw in het diepst van onszelf. Daar en nergens anders.

(Theodore Roszak)

Het is hierom dat veldkapellen wel bezocht worden en kerken en kathedralen veel minder, - het is hierom dat bedevaarten zo in zijn en dat de gang naar de kerk weinig gegaan wordt.

De hedendaagse cultuur van wetenschap en techniek, vertaald naar 'maakbaar, haalbaar', heeft het religieuze klimaat danig ondergraven. Maar ook is te zien dat de religiositeit van de westerse mens nu weer opbloeit, - dat zijn aangeboren of meegekregen intuïtie weer meetelt, - dat de 'redenen van het hart' au serieux genomen en niet meer gewantrouwd worden.

De overtuiging groeit, dat wat er in het leven werkelijk toe doet - lijden, liefde, vrede, geluk - nauwelijks of niet onder woorden te brengen is. Intuïtief weten, aangeboren besef en het hart zijn ervaringen, belevingen, - uiten zich niet in bewerende woorden, vaste en precieze namen, - laat staan in dogma's, stellingen, regels, wetten. Het is hierom - vanwege het nieuwe religieuze besef - dat vele mensen zich al ongemakkelijk voelen bij het woord God en dat zij zich inzake herkomst, toekomst, zin en bestemming van het leven zelfs ergeren aan leer en zeker weten. Bij mysterie en mystiek voelen ze zich thuis.

De nieuwe religiositeit laat enge oude geloofsvormen achter zich en sluit aan bij de traditie van het innerlijk ervaren en mystiek. De kennis daaruit is in wezen zelfkennis en kennis met het goddelijke.

(Naar Hein Stufkens)

Ieder mens die het diepste van zichzelf durft te beleven komt religiositeit tegen, maakt kennis met God, het Oneindige of wat voor naam je er ook aan geeft.

(Jo van den Booren, trompetist/componist
in BD. 14/11/02)

Godsdiensten kunnen mensen uit elkaar drijven; maar mystiek, de stille intuïtie dat alle leven met elkaar verbonden is in een mysterievol geheel, maakt mensen bewust van hun band met de hele schepping en met elkaar.

(Karen Armstrong)

Mystiek is voor monnik, moeder en melkboer. Met andere woorden voor iedereen. Mystici zijn geen apart soort mensen.'

(Tessa Bielecki)

Kort orgel

BELIJDENIS

Marialied; t.: M. Zagers
m.: W. Vogel

Het kan het verhaal zijn
van een bloem die in schaduw stond
tot zij in het bladerdek
licht van zonlicht vond.

*Woord van God geopenbaard
in een mens van vlees en bloed.
Woord van God gehoord, bewaard
Maria wees gegroet.*

Het kan het verhaal zijn
van een bloem kleurloos in de knop
tot het morgenlicht haar raakt
kleurrijk bloeit zij op.

*Woord van God geopenbaard
in een mens van vlees en bloed.
Woord van God gehoord, bewaard
Maria wees gegroet.*

Het kan het verhaal zijn
van een bloem die verscholen staat
in het alledaagse groen
waar zij opengaat.

*Woord van God geopenbaard
in een mens van vlees en bloed.
Woord van God gehoord, bewaard
Maria wees gegroet.*

ONDERBREKING.

Brood en Beker
Orgelspel en collecte

Lied.

BROOD EN BEKER.

V.: *Een stem die ons roept
boven alles uit -
een hand die ons leidt
door alles heen -*

*Een woord dat ons vraagt
telkens weer -
een einder die ons trekt
zolang we onderweg zijn -*

*een glimp van U
in het brood gebroken
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.*

GEDACHTENIS.

*Bid voor die ziek zijn
in het ongewisse verkeren;
het blijft niemand bespaard.*

*Bid voor die zwak en oud bijstaan;
dat zij alle zorg blijven opbrengen.*

*Gedenk hen met wie wij
lief en leed deelden en
die ons zijn voorgegaan.
Met eerbied noemen we:*

*Bid voor die omkomen van honger -
door geweld - in het verkeer.*

*Bid voor hen, jonge mensen, die
voor vrede en veiligheid uitgezonden,
lijf en leden riskeren, 't leven verliezen.
Bid voor die achterblijven, - treuren.*

Er zij licht, vrede, rust.

GEBED AAN TAFEL.

Gezongen, gezegd

**A.: Alwie eten van dit brood t.: P. Verhoeven
en samen deze beker willen delen m.: Perry
zij zijn elkaar van harte trouw
bij lief en leed - tot alles is volbracht.**

*Waar Hij was,
die mens Jezus Christus
kwamen lammen in de benen,
gingen doven de oren open en
vielen blinden de schellen van de ogen.*

*Waar Hij was
vluchtten kramp en koorts
uit het lijf van de mensen,
werd de gemeden melaatse
in de kring opgenomen en
zieken de straffende vinger Gods
uit het hoofd gepraat.*

*Waar Hij was
werden brood en vis van harte gedeeld
en groeide uit amper iets voor één
overvloed voor allen.*

*Waar Hij was
verliet God zijn hoge hemel
en werd een vader
die leeft en lijdt met de mensen.*

**A.: Alwie eten van dit brood
en samen deze beker willen delen
zij zijn elkaar van harte trouw
bij lief en leed - tot alles is volbracht.**

*Vanaf de berg zag Hij
de wereld op zijn hop.
'Zalig de armen;
want je bent niet gelukkig
om wat je bezit
en je wordt niet rijk
van wat je hebt.
Zalig die van wapens
niet willen weten;
ze winnen de wereld zonder geweld.
Zalig die hun zinnen zuiveren;
ze vinden God
in het diep van hun hart.
Zalig die deemoedig zijn;
als een kind bij Moeder
zijn zij geborgen bij God.*

*In dit vertrouwen heeft Hij
van de wereld afscheid genomen.*

*Hij nam brood uit koren gekneet,
zegende, brak het en zei:
Dit ben ik en ik beloof u vast
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis.
Neem het, eet het.*

*Hij nam de beker
uit druiven geperst,
zegende die, reikte hem over en zei:
Neem de beker van Mij over
en geef hem door;
want ik zal er pas weer van drinken
wanneer alles is voltooid.*

*Doe wat ik heb gedaan
en vergeet me niet.*

**A.: Alwie eten van dit brood
en samen deze beker willen delen
zij zijn elkaar van harte trouw
bij lief en leed - tot alles is volbracht.**

*Bij leven niet begrepen
en in de steek gelaten
gedoemd te worden vergeten,
is Hij onweerstaanbaar
doorheen de dood tot leven gekomen -
is Hij voor allen die in Hem
hun ware aard en God herkennen
geworden die Hij is:
de mens een broeder, God een zoon.*

Bid zoals Hij gebeden heeft.

ONZE VADER.

Gezongen

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Woord en lied

*'Hoe helderder wij onszelf zien,
hoe duidelijker het ons wordt
dat wij hangen aan God.' E. Drewermann
Schuw daarom de stilte niet
neem rust en maak je leeg; -
leer jezelf zien en kennen.*

K.: Alles wat adem heeft love de Heer
G.: **Alles wat adem heeft love de Heer.**

*'Alwat we doen
gaat onszelf te boven en
raakt ergens de eeuwigheid.'* V. Havel
*Doe daarom niets zomaar
ondoordacht en klakkeloos; -
besef wat je waard bent.*

K.: Alles wat adem heeft love de Heer
G.: **Alles wat adem heeft love de Heer.**

*'Mijn taak in Uw schepping
raakt nooit ten einde en zelfs
't geringste is niet weggegooid.'* R. Tagore
*Geloof in wat je doet
en doe waarin je gelooft, -
al is 't tegen stroom op.*

K.: Alles wat adem heeft love de Heer
G.: **Alles wat adem heeft love de Heer.**

ZEGENWENS.

Zegenen wij elkaar
bij lief en leed
met hart en handen.
En zegene ons God en Goed
in de naam van
Vader Zoon en Heilige Geest.

Amen.

ORGELSPEL